

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Nr. 76 (87)

2016-05-25

Gimnazija į gyvenimą palydi 42-ą abiturientų laidą — 77 savo mokinius. Gegužės 26 d. jiems skambės PASKUTINIS skambutis.

REDAKCIJOS ŽODIS ABITURIENTAMS

Stabtelkit Vaikystės žemėje

Greitai nužydės sodai...

Kas buvo, jau nebesugrįš — gili dienu versmė gramzdina. Nežaisit smėlio dėžėje, neburgsit vaidindami, kad šitaip važiuoja mašinos, nestumdysit lėlių vežimėlių. Gaudoka, kad taip greit užaugot... Kad jau — tokie gražūs ir protingi — stovite prie slenksčio (brandos egzaminų), už kurio Jūsų laukia **Gyvenimas**. Neverta sielvartauti, jei ne visi ir ne viską galėjote išmokti geriausiam pažymiui. Svarbiausia — norėjot išmokti, stengėtės ir nepasidavėt, susidūrę su sunkumais.

Vaikystės žemėje išmokote pamilti saulę, vėją, tylą. Išmokote iš savęs reikalauti to paties, ko reikalaujate iš mokytojo. Na o mes? Mes stengėmės išjudinti Jūsų protą ir įkaitinti dvasią,

uždegti rimtam ir valingam darbui. Mus, mokytojus, ir Jus, mokinius vienijo ne tik džiaugsmo akimirkos, bet ir išbandymai, daugiausia — ilgi? trumpi? — mokslo metai. Noriu, kad skaudžią abejonių akimirką pagalvotumėt: „Mano mokytoja taip nesielgtų“. Dabar mums belieka rūpintis, kad nesukluptumėt, nepaslystumėt, kad būtumėt stiprūs ir tvirti. Kad Jums pasisektų. Kad niekada nepaleistumėt iš rankų knygos, nes duona ne per vėją ateina — reikia užsispyrimo, darbo ir nuolatinio tobulėjimo.

Prisiminkit pačius geriausius savo mokytojus ir suprasite, kaip svarbu su meile dirbti savo darbą ir mokėti bendrauti su žmonėmis — jokie universitetai to neišmokys. O jei universiteto laipteliai Jums per aukšti, per status? Argi tai reiškia, kad Jus aplenks gyvenimo džiaugs-

mas ir laimė? Tikrai ne.

Dar kartą stabtelėkit savo Vaikystės žemėje — savo mokykloje. Nerūpestingai nusijuokit. Perbėkit koridoriais — tiek čia buvo jau dintasi, patirta, mylėta. Sužinota, kad svarbu turėti svajonę ir neprarasti vilties, neskubėti kaltinti ir teisti. Juk žmogus, pasak šv. Augustino, gimęs tam, kad būtų laimingas. Tai kodėl Jums nepabandžius būti laimingiems?

Ir dar. Gerbkite ir mylėkite save. Niekada nesizeminkite ir neišduokite. Aplankykit savo Vaikystės žemę, ji visada lauks Jūsų.

Birutė Paltanavičienė,
„Klaustuko“ vadovė

JAUNŲJŲ LITERATŲ KŪRYBA

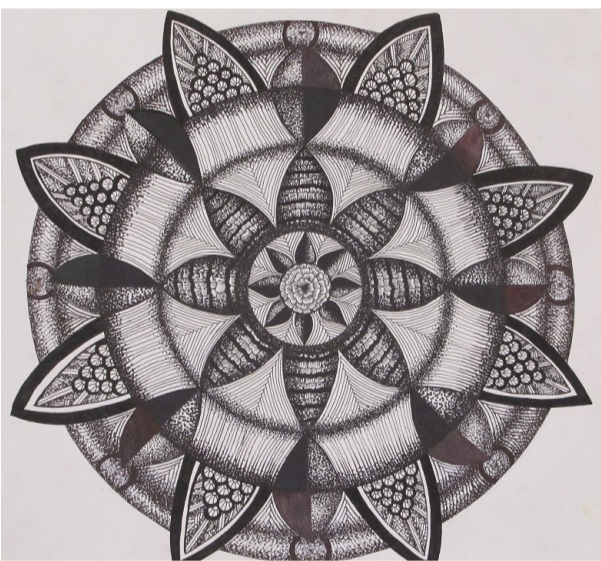
Jau 45-ąją kartą Pasaulinė pašto sąjunga rengia epistolinio rašinio konkursą. Šių metų tema: „Parašyk laišką sau – 45-erių metų žmogui.“

Spausdiname vieną konkursui skirtą laišką.

Saule,

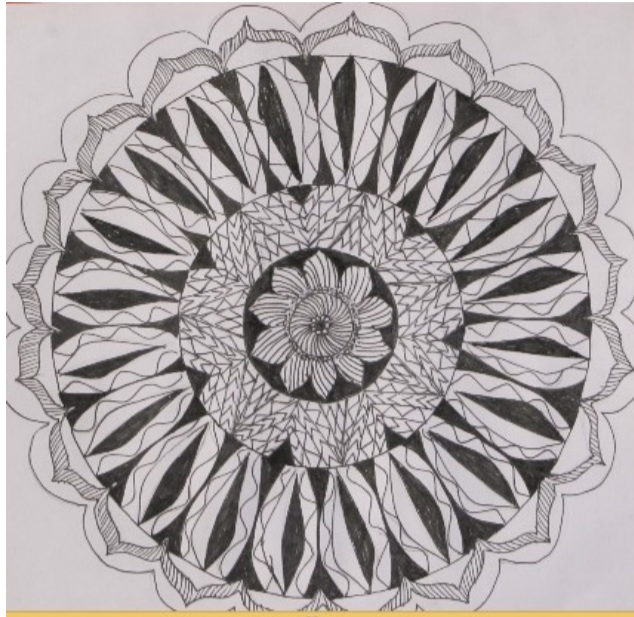
rašau Tau ir žinau, kad šį laišką skaitysi būdama 45-erių. Ilgai svarsčiau, ką norėčiau perskaityti savo laiške, ką tokio svarbaus aš, dar maža mergaitė, galėčiau pasakyti sau, jau suaugusiai ir gyvenimą susikūrusiai moteriai... Kokią svarbią žinią turiu Tau atsiųsti ...?

Galbūt dabar, kai skaitai savo mintis, užrašytas prieš 34 metus, Tau truputį liūdna, nes aplanko prisiminimai... Pameni, kaip būdavo smagu linksmi krykštauti su draugais, voliotis sniege, žaisti su broliuku. O šiandien tokių nerūpestingų, bet labai džiugių akimirų yra žymiai mažiau... Tavo galvoje daugybė minčių apie šeimą, namus, galbūt net ir apie pinigus, kurių ne visada pakanka... Bet vis tik, įsivaizduoju, kad kas rytą keliesi su džiugesiu širdy, nes žinai, kad dirbi mėgstamą darbą – dailės mokykloje mokai vaikučius tapybos. Tikiu, kad Tau svarbu kasdien patvirtinti sau, jog tinkamai pasirinkai, kuriuo gyvenimo keliu eiti. Juk Tavo darbas – tai ne tik profesija, tai – Tavo gyvenimo būdas. Tiesa?

Žinau, kad esi tapytoja, scenografė, tekstilininkė ir ši meninė veikla Tau kasdien teikia džiaugsmo. Tik Tavasis džiaugsmas yra kitoks negu mano dabar. Taip pat žinau, kad jau puikiai supranti, kas yra skausmas ir liūdesys, juk jau tiek daug žinai apie mus supantį pasaulį, jau daug matei ir daug patyrei... Tave supa daugybė žmonių... Galbūt kas nors liko našlaitis, kas nors liko vienas vienuolis kaip paskutinis lapas ant medžio šakos, o jo broliai ir seserys jau nuskrido su vėju, susiliejo su visuma... Negali krykštauti, kai žinai, ką reiškia kentėti, kaip kenčia skausmą ir išgyvena netektį kiti.

Apie ką dabar mąstai? Kokie rūpesčiai Tave slegia? Kokie džiaugsmi praskaidrina Tavo dienas?

Turbūt dažnai galvoji, kaip padėti tiems vienišiams, aplesiems, nuskriaustiems ir kitaip kenčiantiems žmonėms. Bet dažniausiai Tavo mintyse - vaikai, kurie nuolatos primena, kad gyvenimas yra Meilė. Tuo pat metu regi savo mamą ir tėtį, kurie padovanojo norą gyventi, išmokė mylėti, paguosti nuliūdusį, jausti šalia esantį... Tikriausiai šiuo metu norėtum apglėbti juos kaip vaikystėje...

Ar vis dar pameni ją, savo vaikystę? Ar atsimeni, kaip nenorėjai, kad laikas bėgtų it pašėlęs? Ar atsimeni, kaip norėjai, kad broliukas visada būtų mažutis, o tu galėtumei dienų dienas su juo žaisti ir juo rūpintis? Pameni, kaip laukei jo, o kai jis gimė, kartu su tėčiu važiavai jo aplankyti? Koks mažutėlis jis tada buvo. Atrodė, kad telpa mamos delnuose. O kiek džiaugsmo buvo parsivežus broliuką į namus! Kiek nuostabos, kiek paslapties, stebuklo patyrei tą dieną... Pameni, kaip jis augo, kaip visko jį išmokei? Tave jis visada vadino sesute, o vardu retai kreipdavosi...

Tikriausiai nepamiršai, kaip su mamyte miško takeliu kulniuodavai į pirmąjį savo darželį? Kaip gera Tau būdavo, kai po darbų mama sugrįždavo Tavęs pasiimti. Kai puldavai į jos glėbį, Tavo mažytė širdutė spurdėdavo iš džiaugsmo...

Manau, kaip tik šiuo metu Tau sugrįžta prisiminimai ir apie pirmąją dieną mokykloje... Ar prisimeni, kaip nerimavai Rugsėjo 1-ąją ir kitomis dienomis? Visos jos buvo kupinos vaikiško jaudulio, vaikiškų baimių ir tos nenusakomos vaikiškos nuostabos.

O kiek būta tikėjimo, vilties ir nerimo, kai su mama, tėčiu ir broliuku kraustėmės iš Vilniaus į Trakus. Ir kaip po kelių mėnesių džiaugeisi savo naujaisiais namais Trakuose. Tu pajutai, kaip kvepia gamta, išgirdai, ką Tau kalbėjo medžiai. Tavo džiaugsmas buvo vaikiškai tyras.

Ar neužmiršai tos dienos, kai tėtis išsivedė Tave į lauką pamokyti važiuoti dviračiu? Pameni, koks geras mokytojas buvo tėtis, juk nuo tos dienos visur keliaudavai savo dviratuku. Galbūt ir dabar, kai skaitai šį laišką, nori sėsti ant savo dviračio ir skrieti juo pavėjui...

Štai kiek prisiminimų, tų praeities krislelių, pažėriau Tau... Tikiuosi, jie dar ryškūs, neišblėšę... Visai neseniai skaičiau ištrauką iš Luesos Lauri apysakos „Siuntėjas“. Joje rašoma apie itin keistą pasaulį, kuriame nelikę prisiminimų. Žmonės gyvena šia diena... Tikriausiai baisu būtų gyventi tokia pasaulyje, kuriame karaliauja užmarštis. Todėl labai norėčiau, kad prisiminimai, kuriuos šiame laiške perduodu, visados Tave lydėtų, nes jie labai šviesūs ir gražūs, nes jie yra ta svarbi žinia, kurią iš praeities siunčiu aš, vis dar maža Saulė.

Galbūt būdama 45-erių šiuos prisiminimus nutapysi, o Tavo paveikslai atsidurs kenčiančio, to vienuolėlio žmogaus namuose ir padės jam suprasti, kad gyvenime gausu gražių akimirų, o jas visada saugo mūsų atmintis. Te reikia prisiminti...

O tu, Saule, ar prisimeni tą dieną, kai rašei šį laišką?...

Aš – Tu – Saulė
Saulė Rusytė, 5c

42-os laidos abiturientai atsisveikina su gimnazija

Paskutinis mokyklinis skambutis — veržlios abiturientų mintys, šviesios viltys. Atsisveikindami su mokykla, abiturientai sutiko atsakyti į keletą „Klaustuko“ klausimų.

1. **Kokią pamoką prisiminsi visą gyvenimą?**
2. **Ką norėtum veikti baigęs gimnaziją?**
3. **Ko labiausiai bijai ir labiausiai lauki?**
4. **Ko paprašytum auksinės žuvelės?**

Saulė Bikauskaitė, 4d

1. Įsimintų pamokų buvo daug, bet manau, jog pačios įsimintiniausios — lietuvių literatūros, nes jose mes ne tik mokėmės, bet ir apie gyvenimą pakalbėdavome, daug juokdavomės ir nebijojome būti savimi.
2. Baigusi gimnaziją, norėčiau visiškai pakeisti aplinką, išvažiuoti į kitą miestą bei studijuoti tai, kas man patinka.
3. Laukiu ir bijau to paties dalyko — mokyklos baigimo. Neramu tik dėl egzaminų rezultatų.
4. Auksinės žuvelės paprašyčiau atestato su pagyrimu.

Greta Puišytė, 4a

1. Iš kiekvienos pamokos kažko išmokau, visos pamokos gimnazijoje man įsimintinos.
2. Noriu dalyvauti įvairiuose projektuose, kurių paskirtis — padėti žmonėms, nuskriaustiems gyvenimo, suklydusiems.
3. Labiausiai bijau nežinomybės, kuri laukia ateityje, labai laikiu studentiško gyvenimo, naujų pažinčių, mokytojų.
4. Paprašyčiau, kad suteiktų man stiprybės ir pakankamai žinių per egzaminus.

Gabrielė Ašmenaitė, 4b

1. Esu įsitikinusi, kad niekada nepamiršiu matematikos pamokų. Ne tik dėl to, kad žaviuosi matematika, tačiau taip pat niekada nepamiršiu mokytojos D.Debesienės, kuri mus visada skatino nepasiduoti, būti atkakliais.
2. Jau seniai svajoju apie teisininkės profesiją ir labai tikiuosi, kad svajonė išsipildys.
3. Šiuo metu labiausiai bijau egzaminų, bet taip pat jų ir laikiu. Tai bus pabaiga, tačiau tuo pačiu ir nauja pradžia, kuri be galo intriguoja.
4. Hm... Stebuklais tikiu tik išskirtiniais atvejais. Žuvelės paprašyčiau, jog ji suteiktų mokiniams ir mokytojams džiaugsmo, supratingumo bendradarbiaujant.

Aurelija Kacelavičiūtė, 4d

1. Tiesą pasakius, tokių pamokų yra ne viena... Bet ilgiausiai prisiminsiu tą, kurią vedžiau per mokytojų dieną. Mat turėjau įdomių diskusijų

su viena klase.

2. Kol kas vis dar planuoju rinktis medicinos studijas. Žinoma, laukia darbas vasarą, įdomios knygos bei paskutinės laisvesnės atostogos.
3. Keistai skambės, bet bijau ir kartu laikiu egzaminų. Bijau, nes jie kelia nežinomybę. O laikiu, žinoma, jų pabaigos, rezultatų.
4. Auksinės žuvelės paprašyčiau geros atminties iki egzaminų pabaigos.

Vilius Grigaliūnas, 4d

1. Per visus dvylika mokslo metų nebuvo itin daug įsimintinų pamokų, tačiau, manau, paskutinis skambutis bus gan įsimintina akimirka, nes suvokių, kad jis kviečia į paskutinę pamoką šioje mokykloje, o po jos — brandos egzaminai.
2. Baigęs mokyklą, labai norėčiau atrasti savo pašaukimo ir karjeros kelią, įstoti į norimą universitetą ir pradėti savarankišką gyvenimą, pakeliauti ir atsigausti po įtamos.
3. Paradoksalu, tačiau nebijau nieko. Dėl egzaminų jaučiu tik menką jaudulį ir džiaugsmą, kadangi artėja tai, ko gan ilgai laukiau.
4. Auksinės žuvelės paprašyčiau stiprybės ir jėgų atlaikyti VBE ir kad visą likusį gyvenimą lydėtų sėkmė.

Evaldas Vitkauskas, 4a

1. Buvo daug pamokų, kurių nepamiršiu. Geriausiai prisimenu pirmąją chemijos pamoką. Vis žiūrėjau į milžinišką elementų lentelę, o mokytojai stengiausi parodyti jau sukauptas žinias.
2. Visų pirma norėčiau įgauti specialybę, pakeliauti.
3. Tiesą pasakius, šiuo momentu nieko nebijau. Man patinka iššūkiai, o po mokyklos baigimo jų bus begalė. Kita aplinka, žmonės ir gyvenimas „kiekvienas už save“.
4. Hmm... Tikriausiai gero ir kokybiško miego keliems ateinantiems metams. Jaučiu, kad miegot nebus kada.

Estela Chormanskytė, 4a

1. Visą gyvenimą prisiminsiu lietuvių kalbos pamokas. Jos man davė daug naudingų patarimų, kuriuos galėsiu panaudoti gyvenime. Tuo parodysiu savo išsilavinimą.
2. Norėčiau atrasti savo gyvenimo kelią, kuriuo eidama nesigailėčiau.
3. Labiausiai bijau egzaminų, nes jie be galo svarbūs šiame mano gyvenimo tarpe. Labiausiai laikiu įžengti į beribį pasaulį ir jį pažinti.
4. Paprašyčiau, kad padėtų egzaminų metu.

Edgar Vladimirenko, 4b

1. Prisiminsiu visas matematikos pamokas, kai mokytoja D.Debesienė matematikai pritaikydavo gyvenimišką išmintį, kuri praskaidrindavo pamoką ir mokyklinį gyvenimą.
2. Labiausiai bijau egzaminų ir jų labiausiai laikiu, kad pagaliau viskas baigtųsi ir galėčiau atostogauti.
3. Pirmiausia — paatostogauti, pamiršti mokyklos rutiną, pakeliauti, o atėjus rugsėjui vėl kibti į mokslus.
4. Norėčiau paprašyti penkių šimtukų. To užtekėtų pilnai laimei.

Viktorija Andrejenkovaitė, 4a

1. Geriausiai prisiminsiu technologijų pamokas. Matyt, todėl, kad šiose pamokose mokoma gyvenimui reikalingų praktinių dalykų, atsiranda daugiau nuoširdaus bendravimo ir tarpusavio artumo.
2. Baigusi gimnaziją pasiimsiu laisvus metus ir važiuosiu į kitas šalis. Keliaudama noriu pažinti save ir susipažinti su kitomis kultūromis, žmonėmis, įgyti ir tobulinti turimas žinias.
3. Bijau ir laikiu — savo būsimos šeimos ir savarankiško gyvenimo pradžios.
4. Auksinės žuvelės paprašyčiau stiprybės kovojant su iššūkiais ir ištvėmės net pačiais sunkiausiais gyvenimo momentais, kad gerų dalykų išvelgčiau net pačiose beviltiškiausiose situacijose.

Ūla Mažintaitė, 4d

1. Ilgiausiai atmintyje išliks tos pamokos, kurių metu mokytojos sugebėdavo su šypsena ir meiliai apkrauti mus krūvomis namų darbų, tačiau mes vis tiek labiausiai jas mylėjome ir gerbėme.
2. Pirmiausia norėčiau įstoti į norimas studijas. Noriu būti doru ir teisingu žmogumi ir padėti kitiems.
3. Labiausiai laikiu mokyklos baigimo, galimybių pakeliauti, pažinti naujas vietas ir pradėti naują, savarankišką gyvenimą. Bijau prastai išlaikyti egzaminus, tačiau pasitikiu savo jėgomis ir tikiuosi geriausio.
4. Prašyčiau stiprybės ir sveikatos gerai išlaikyti egzaminus ir laimės, džiaugsmo savo artimiesiems ir draugams.

Trejus metus „Klaustuko“ redakcijoje dirbusiai abiturientei AURELIJAI KACELAVIČIŪTEI dėkojame ir linkime sugauti tikrą auksinę žuvelę, visą gyvenimą kurstyti kūrybinę ugnelę.

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ

Veiksmo savaitė be patyčių

Šių metų kovo 14-18 dienomis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vyko Savaitė be patyčių. Vaikai ir mokytojai susigalvojo įvairiausias veiklas.

Pirmą savaitės dieną 8c ir 8d klasių mokinių mišrios komandos žaidė draugiškas tinklinio varžybas. Už šią veiklą buvo atsakinga kūno kultūros mokytoja Neringa Gliebienė, psichologė Asta Jakonienė ir socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė.

Antrą dieną III-IV gimnazijos klasių mokiniai žiūrėjo prevencinį filmą „Pykšt poškut — tu ne negyvas“ ir apie jame keliamas problemas su mokytoja Egle Naktinyte diskutavo psichologijos pamokoje.

Trečioji diena kvepėjo pyragais ir šildė draugiška veikla — IV-tų klasių mokiniai kepė draugystės pyragą, o jiems talkino technologijų mokytoja Rita Aziulevičienė ir socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė.

Ketvirtadienis — bendruomenės diskusijų diena, pavadinta „Kaip aš prisidedu prie draugiškos aplinkos kūrimo?“. Susirinko nemažas būrys dalyvių — mokinių, tėvų, mokytojų ir bendruomenės svečių: Dalia Dzigienė — Švietimo skyriaus vedėja, Loreta Bologovaitė — Trakų rajono paramos šeimai ir vaikams centro direktorė, Aušra Lučinskaitė — centro direktorės pavaduotoja, Renalda Adamovič — socialinė darbuotoja, Alina Kuleš — Trakų rajono savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyriaus vedėja, Andrius Šatevičius — Trakų rajono savivaldybės jaunimo reikalų koordinatorius, Vladzė Černienė — Trakų policijos komisariato Prevencijos poskyrio vyresnioji specialistė, Ernest Meirovič — Trakų atviros jaunimo erdvės atstovas.

Dalyviai aktyviai atsakinėjo į dis-

kusijos klausimus apie saugios aplinkos kūrimą, kas padeda ir trukdo ją kurti. Pasisakiusių nuomone, didžiausi trukdžiai yra baimė išsiskirti, individualizmas, sumaterialėjimas, taisyklių nesilaikymas, empatijos stoka, pavydas, abejingumas, savanaudiškumas, neigiamos mintys ir emocijos. O kuria saugią aplinką, pasak mokinių, jie patys. Kiti diskusijos dalyviai papildė, kad saugią aplinką kuria tokios asmeninės savybės kaip tolerancija, kantrybė, gebėjimas palaikyti draugystę, išklaudyti, saugoti paslaptis. Diskusijos pabaigoje dalyviai dalinosi mintimis, kaip jie prisideda prie draugiškos aplinkos kūrimo. Išgirdome tokių minčių: „Prisidedu tuo, kad man ne vis vien, jei matau skriaudžiamą, jei kažkas šiukšlina“, „Palaikau tuos, kurie kenčia, kurie patiria skriaudą. Bandau nukreipti žmones į tą kelią, kuris yra geras“, „Mano, kaip mokytojos, indėlis yra didelis, nes mano klasėje visi yra kaip kumštis — jei vienam skauda, tai skauda ir visiems kitiems“.

Paskutinę dieną 6-8 klasių mokiniai kartu su technologijų mokytojais Vidu Lukša ir Rasa Kondrotiene puošė draugystės medį — sukabino mokinių pagamintus paukštelius su citatomis apie draugystę ir palinkėjimais. Draugystės medį pagamino mokytojas Vidas Lukša.

Dar vienas įdomus mokinių darbas — padėkų ir atsiprašymo laišakai. Jų gavo bemaž kiekvienas mokytojas — paskutinę dieną juos išdalino II klasių mokiniai. Laiškų rašyta ne tik mokytojams, bet ir draugams, artimiesiems. Keli laišakai nepasiekė adresato, todėl atrado vietą šiame straipsnyje.

Miela gimnazijos bendruomene, atėjo tokie laikai, kai žodžiai „atsiprašau“ ir „ačiū“ tariami retai, neteikiant didelės prasmės. Padėka ir atsiprašymas nebevertinamas. Visi

nuolat visur skuba ir pamiršta brangiems žmonėms tarti gerą žodį.

Liūdna stebėti jokių emocijų neturinčius veidus. Gaila, kad tobulėjant technologijoms žmonės stovi vietoje. Juk tikrai nesunku padaryti gera. Net paprasta pa-

dėka gali daug. Nesvarbu, ar dėkoji mamai, broliui, merginai, bendraklasiui, o galbūt net nepažįstamam žmogui. Žodis nieko nekainuoja, tad kodėl juo nepasinaudojame?

(parašas)

Mieli bendraamžiai,

rašau norėdamas atsiprašyti už netinkamus savo žodžius ir veiksmus, kuriais Jus įskaudinau. Noriu palinkėti, kad mokykla Jums taptų antraisiais namais, kad neprarastumėte galimybių, kurias suteikia gyvenimas, kad kiekviena diena Jums būtų kaip šventė.

Bendraamžis

Be visų išvardintų veiklų, Savaitės be patyčių dienomis 6-7 klasių mokiniai su savo auklėtojais per klasių valandėles šnekėjo patyčių temomis. Išvada: savaitė buvo ypatinga, įdomi, reikalinga, naudinga.

Gabija Račkauskaitė, 1a

„Darom“ dėl gimtojo miesto

Kiekvienais metais visoje Lietuvoje yra skelbiama aplinkos tvarkymo akcija „Darom“, kurioje dalyvauja ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos bendruomenė. Kodėl ši akcija reikalinga?

Gimnazijos mokiniai supranta šios akcijos svarbą — juk šiukšlės kenkia gamtai, kurią taip atsakingai kūrė Visagalis. Be to, švarioje aplinkoje ir patiems maloniau gyventi, ir prieš svečius ne gėda. Švarindami gamtą žmonės supranta, kad būtent jie yra atsakingi už savo veiksmus. Galų gale — akcija „Darom“ ugdo pilietiškumą ir atsakomybę už gimtojo miesto veidą.

Taigi saulėtą balandžio 27 dieną visi Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai ir mokytojai, apsirūpinę maišais, pirštinėmis, grėbliais ir kitomis reikalingomis priemonėmis, išskubėjo tvarkyti Trakų miesto aplinką. Šiais metais visoje Lietuvoje ši akcija vyko balandžio 23-24 dienomis. Buvo akivaizdu, kad ir Trakų gyventojai neliko abejingi — susitvarkė numatytomis dienomis, todėl daugelis mūsų mokinių ir mokytojų liko be darbo. Klasėms buvo paskirtos tvarkymo vietos paežerėse, tačiau dauguma liko kiek nusivylę. „Pavėlavome...“ —

išgirdome iš daugelio. Nepaisant to, mažiausi gimnazijos mokiniai buvo labai suinteresuoti šiuo darbu. Penktokai stengėsi pastebėti, pakelti net smulkiausias šiukšlės. Taip pat galima pagirti 10c klasę, kuri, nors jų klasei paskirtoje vietoje šiukšlių nerado, tačiau vis tiek stengėsi Lukos ežero pakrantę paversti dar švarresne. Vienuoliktokų į talką susirinko negausus būrys, tačiau prie bažnyčios sutvarkė aplinką idealiai. Darbštumu neatsiliko mokytojų A.Valančiauskienės ir K.Brazdžiuvienuos auklėtiniai. Gaila, tačiau kitų klasių mokinių negalėtume išskirti, nes į darbą žiūrėjo atsainiai arba visai jo nesigriebė. Galbūt to priežastis, kad mūsų mokykla pavėlavo į talką?

Vis dėlto smagu, kad mūsų gimnazijos bendruomenė išmoko ar pakartojo pamoką, jog nereikia bet kur mesti net mažiausios šiukšlės, nes nelabai smagu tvarkyti, ką pridėgė kiti, įtvirtino žinojimą, kad šiukšlių vieta šiukšliadėžėse. Smagu, kad darbščių mokinių dėka mūsų gimtojo miesto veidas tapo dar dailesnis.

Tikimės kitais metais labiau prisidėti prie šios puikios akcijos.

Vaidilė Gaižauskaitė, 3c klasė

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Projektas „Trakų krašto rašytojai“

Vienas naudingiausių darbų, 1a klasės nuveiktų per 2015-2016 mokslo metus – projektas „Trakų krašto rašytojai“, kurį vykdėme vadovaujami savo lietuvių kalbos mokytojos Birutės Paltanavičienės.

Dar rudenį kiekvienas mokinys gavo po vieną Trakų rajono rašytoją ar poetą. Pirmiausia mums buvo paaiškinta šio darbo tikslas ir uždaviniai, ką reikės atlikti iki tam tikro laiko, kaip projektą sutvarkyti ir pristatyti. Tuomet kiekvienas išsikėlėme savo tikslą ir uždavinius, pradėjome rinkti medžiagą.

Aš gavau užduotį daryti projektą apie poetą Kęstutį Vilkauską. Labai apsidžiaugiau gavusi būtent šį žmogų, nes jį pažįstu ne vien kaip Trakų miesto seniūną. Ne kartą esu dalyvavusi seminaruose, kuriuose K.Vilkauskas įdomiai ir nuoširdžiai pasisakydavo, atsiverdavo, patardavo. Buvo įdomu daugiau sužinoti apie šį žmogų, jo kūrybą. Deja, K. Vilkauskas nėra išleidęs savo kūrybos rinkinio, tačiau jis kuria labai gražių eilėraščių savo artimiesiems ir sau, vieną kitą posmą parašo švenčių proga. Vykdamas šį projektą man teko susitarti ir susitikti su pačiu autoriumi. Nors K.Vilkauskas labai užsiėmęs žmogus, jis vis tiek atrado laiko man, paprastai mokinei, tu-

rinčiai daugybę klausimų ir idėjų. Galite įsivaizduoti mano jaudulį ir emocijų gausą.

Enrika Jurgelevičiūtė ir Kęstutis Vilkauskas

Ne mažiau teko patirti ir mano bendraklasiams. Žinoma, ne visiems teko rinkti medžiagą apie dar tebekuriančius autorius, nemažai rašytojų jau iškeliavę Anapilin. Norėdami daugiau sužinoti, mokiniai ieškojo artimųjų, stengėsi užrašyti atsiminimų. Skaitėme nurodytų autorių kūrybą, analizavome, mokėmės kurti įvairių žanrų darbus, nurodyti bibliografiją, rašyti išva-

das. Mokytoja daug kartų darbus rinko, taisė, o mes tobulinome. Kovo mėnesį jau sutvarkytus projektus atidavėme įvertinti. Rezultatai džiuginė.

Balandžio mėnesį šį projektą pristatėme savo klasėje. Buvo įdomu klausytis Gretos Vilkišūtės projekto apie garsų poetą Stasį Stacevičių, Klemenso Kozlovo — apie Valentina Vytautą Navicką, Agnės Mironovos — apie Simoną Firikovičių, Odetos Vaicekuskaitės — apie Galiną Bogdel, Tautvydo Kaliukevičiaus — apie Edmundą Malūką. Pristatydami projektą klasėje, trumpai pasakojome apie rašytojo gyvenimą, išvardinome kūrinius ir juos apibūdindavome, skaitėme ir analizavome patikusius eilėraščius, pateikdavome išvadas.

Man šis projektas labai patiko, nes per vieną vienintelį darbą — šį projektą — daug ko išmokome. Išmokome formuluoti tikslą ir uždavinius, rašyti laišką (veikėjui arba autoriui), analizuoti kūrinius, kalbėti telefonu su nepažįstamu žmogumi, bendrauti tiesiogiai. Be abejo, ruošdami aplanką ir pristatydami darbą mokėmės kultūros ir etiketo. Norėčiau ir ateityje tokių įdomių projektų, kurie tikrai verti mokinių kantrybės, kurie užaugina.

Enrika Jurgelevičiūtė, 1a

Džiaugiamės tuo, ką turime!

Tariant žodį „mokykla“ daugumai iškyla įvairiausių asociacijų — nuo pačių gražiausių iki ne tokių malonių. Kad ir kaip sakytume, vis dėlto mokykloje prabėga puikūs žmogaus gyvenimo metai, per kuriuos daug ko išmokstama, jaučiama ir išgyvenama. Šį gražų pavasario laiką jaučiame, kad dar vieni mokslo metai pasibaigia, nusinešdami daugybę šiltų akimirkų.

Dauguma žmonių sako, kad šie metai labai darbingi ir aktyvūs. Ypatingi šie mokslo metai buvo ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos penktokams, kurie šioje mokykloje praleido pirmus metus. Jau praėjusių metų birželį pamatėme, su koku smalsumu į mokyklą atėjo didelis jų būrys. Bendras tėvų ir mokinių susirinkimas — pirmoji pažintis su mokykla, auklėtojomis, administracija ir gimnazistais, kurie draugiškai priėmė penktokus, supažindino su mokykla. Gimnazistai aktyviai bendravo su penktokais kelis pirmojo pusmečio mėnesius, susitikę pertaukų metu aptardavo mokyklinio gyvenimo pasisekimus ir nesėkmes. Atlikę penktokų adaptacijos gimnazijoje tyrimą, pamatėme, kad jie pakankamai greitai ir lengvai prisitaikė naujoje aplinkoje.

Nuo rugsėjo penktokų laukė įvairūs iššūkiai — laiku susirasti reikiamą kabinetą, susipa-

žinti su daug naujų mokytojų, nauji akademiniai dalykai ir naujas projektas — Nuodugnus mokymasis. Šis projektas leidžia mokiniams naujai pažvelgti į mokymąsi. Kiekvienas penktokas gavo temą, į kurią gilinsis visus mokymosi gimnazijoje metus. Papildomų užduočių mokiniai visai nepabūgo, o su didžiuliu noru ėmėsi tyrinėti savo temas. Pirmųjų darbo metų vaisius pamatysime baigiamajame renginyje gegužės 31 d., kuriame mokiniai pristatys savo darbus.

Mažiausiųjų savo mokinių motyvaciją ir aktyvų dalyvavimą stebėjome visus metus įvairiose veiklose. Matėme, kaip drąsiai jie įsitraukė į rimtą poezijos renginį — anglų kalba deklamuvo V.Šekspyro poeziją, savo puikia dikcija stebindami žiūrovus. Taip pat įsitraukė į tokius renginius, kaip bibliotekų savaitė, dviratininkų konkursas, saugaus interneto savaitė, geras darbas Lietuvai, Veiksmo savaitė be patyčių ir kitus įvairių dalykų konkursus. Džiaugiamės ir penktokų tėveliais, kurie atvirų durų dieną buvo aktyviausi — didžiausias jų skaičius apsilankė gimnazijoje. Tikimės, kad tėveliai ir toliau aktyviai domės mokyklos gyvenimu, nes tyrimai rodo, kad kuo labiau tėveliams rūpi vaiko veikla mokykloje, tuo vaiko mokymosi motyvacija yra aukštesnė.

Gimnazija džiaugiasi turėdama puikią

penktokų laidą ir su nekantrumu laukia atvykstant būsimų penktokų.

Asta Jakonienė, psichologė

V.Šekspyro popietės dalyvis Domantas Pulauskas

MŪSŲ DIENOS — KAIP ŠVENTĖ

Kauno muziejai penktoko akimis

Gegužės 17 d., ketvirtadienį, 5a ir 1c klasės vyko į Kauno miestą.

Išvykom 8 val. ryto. Kaune pirmiausia aplankėme Medicinos istorijos ir Farmacijos muziejų, kuriame matėme viduramžių galūnių amputavimo įrankius, autentiškų kaukolių su operacijų žymėmis. Muziejuje kaip eksponatas – tikra XIX a. vaistinė su visais vaistais, tepalais ir nuovirais. Dar pamatėme jau naujesnę, bet nebe-naudojamą XX a. tablečių gaminimo mašiną.

Kita mūsų (man įdomiausia) stotelė –

Kauno akropolis. Jame skaniai pavalgėme.

Na, manau, auklėtojos teisingai pasielgė, kad mus pavalgydino prieš Anatomijos muziejų, esantį Kauno Medicinos akademijoje, nes po jo valgyti nenorėtų niekas.

Tame muziejuje buvo gan kraupių dalykų, tačiau paliksiu juos „desertui“. Pradėsiu nuo griaučių: žmogaus griaučiai ten eksponuojami, embrionų griaučiai ten gyvena ir netgi 2 metrų aukščio žmogaus griaučiai ten yra.

Toliau – kita kategorija – vidaus organai: plaučiai, širdis, smegenys, žarnyno sistema,

kraujagyslių voratinkliai ir t.t.

Na ir pati kraupiausia dalis – išsigimusių ir per gimdymą mirusių kūdikių lavonai, užpilti skysčiu.

Daugiau apie šį muziejų nešnekėsiu, nes jau vien kai rašau, mane pila prakaitas ir apima siaubas.

Kita, paskutinė ir žymiai mielesnė stotelė – Zoologijos sodas. Ramiai apėjome visus gyvūnų aptvarus, pasigrožėjome ir, kupini sielai kraupių įspūdžių, grįžome namo.

Žygimantas Jacevičius, 5a

Parsivežėme 1-ąją vietą!

Balandžio 29 d. mūsų gimnazijos komanda dalyvavo respublikiniame Vytauto Didžiojo vardo konkurse, kuris vyko Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Šiame konkurse, kartu su mūsų gimnazijos mokiniais, varžėsi Vilniaus, Klaipėdos ir Jurbarko Vytauto Didžiojo mokyklų mokiniai. Mūsų gimnazijos komandą sudarė Elena Buivytė, Rita Šereivaitė, Alicija Krasavceva, Augustinas Janutaitis, Daumantas Juknevičius, Ernestas Narbutas ir komandos kapitonė Erika Nedveckė. Mokiniai lydėjo istorijos mokytoja Kristina Urbienė ir direktorės pavaduotoja ugdymui Rita Sadovskienė.

Į konkursą autobusu važiuojome kartu su Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniais ir juos lydinčia mokytoja. Kelionė visiškai neprailgo, nes autobuse nenustojome mokytis ir dalintis svarbia informacija apie Vytautą Didįjį. Atvykę į Klaipėdos gimnaziją, pasiruošėme ir keliavome spręsti individualių testų. Išsprendę testus, buvome sočiai pamaitinti ir gavome pasiklausyti labai įdomios paskaitos apie Vytautą Didįjį, kurią skaitė KVDU dėstytojas, o po paskaitos beliko tik sudalyvauti protmūšyje.

Visose rungtyse mūsų komandai sekėsi puikiai, o tai įrodo mūsų parsivežta pirmoji vieta! Gavome daug prizų, tiek individualių, tiek skirtų ir mūsų mokyklai. Nam grįžome gana vėlai, tačiau buvome labai puikiai nusiteikę, laimingi ir žinodami, kad kitais metais respublikinis Vytauto Didžiojo vardo konkursas vyks mūsų — Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje!

*Daumantas Juknevičius, 2b
ir Alicija Krasavceva, 1c*

Mūsų gimnazijos komanda — konkurso nugalėtoja

Tylos akcija

Balandžio 27-ąją visas pasaulis, kartu ir mes, gimnazistai, minime tarptautinę TRIUKŠMO SUVOKIMO dieną. Mokinių taryba, siekdama atkreipti dėmesį į triukšmo žalą žmogui, organizavo rytinę akciją — „IŠGIRSKIME TYLĄ“. Ryte įėjusius į mokyklą pirmojo aukšto fojė pasitiko socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė su gimnazistais, laikydami plakatus, skelbiančius tylos akciją. Suskambėjus skambučiui, stojo neįprasta tyla. Pirmoji pamoka vyko kiek kitaip negu įprastai. Mokytojai dėstė pamokas rašydami ant lentos, bandydami nepratarti nė žodelio.

Evelina Butimavičiūtė, 2b klasė

Kaip jautėsi tą pamoką mokiniai? Ką išgirdo? Ką suprato?

Į šiuos klausimus atsakė 1a klasės mokiniai:

Erika: Norėjau tą tylą pradanginti, bet kažkas neleido. Tas „kažkas“ — noras išgirsti tylą. Tik paukšteliai triukšmavo už lango. Supratau, kad tyla atpalaiduoja nuo pasaulio garsų rutinos.

Jaroslav: Jaučiausi keistai, nes reikėjo nekalbėti. Dar niekada nebuvo to

daręs. Nieko negalėjau išgirsti, bet supratau, kad tyloje lengviau susikaupti ir dirbti.

Klemensas: Tyloje jaučiausi šiek tiek nejaukiai, bet ramiai. Tyla liūdino, bet ir teikė ramybę. Išgirdau pačią tylą — šnabždesį, suolo girgžtelėjimą, savo širdies plakimą — daug dalykų, į kuriuos paprastai nekreipiu dėmesio.

Agnė: Jaučiausi kiek suglumusi. Išgirdau save, bet atsirado trukdantys įsiklausyti. Supratau, kad tokios akcijos mokiniams — tik į naudą.

Simas: Atrodė, kad esu vienut vienas. Supratau, kad tylėdamas galiu sužinoti apie save, pakalbėti su savimi.

Giedrius: Tyloje man buvo jauku. Net pro uždarytą langą girdėjosi pavasaris. Supratau, kad kartais pabūti tyloje naudinga.

Gabija: Man patiko būti tyloje, lengviau susikaupti. Netgi pailsėjau. Galėjau net mokykloje pabūti su savimi. Man patiko ši valanda.

Asta: Susimąščiau, kad tyla kartais gali būti iškalbingesnė už žodžius. Supratau, kad tyla mokykloje turi vyrauti kiekvieną dieną, nes ji padeda susikaupti, nusiraminti.

Aurimas: Buvau įgavęs daug ramybės ir galėjau atlikti visus darbus. Supratau, kad dėl tylos reikia pasistengti.

Evan: Pajutau liūdesį. Nemėgstu tylos. Supratau, kad tyla geras dalykas tik tuomet, jei reikia ramybės.

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ

Poezijos popietė

Balandžio 21 dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vyko poezijos popietė, skirta paminėti Viljamo Šekspyro mirties 400 metų sukaktį. Renginį organizavo mokytojos I. Knelsienė ir D. Januškevičienė bei 3b klasės mokinės R. Lietuvninkaitė, K. Keršytė ir R. Minkevičiūtė. Šio renginio išskirtinumas yra tai, jog dalyviai kalbėjo anglų kalba.

Kaip ir kiekvienas renginys, šis taip pat pareikalavo kruopštaus ruošimosi, atsakingo požiūrio ir stropaus darbo. Be to, tokie renginiai padeda bendradarbiauti mokytojams ir mokiniams. Poeziją skaitė skirtingo amžiaus mokiniai (5-11 klasių) ir ne tik anglų kalbos mokytojai. Manau, jog kiekvienam iš jų tai buvo iššūkis, kuris pareikalavo nemažai jėgų. Ši poezijos popietė buvo ne tik nuostabus renginys žiūrovams ir dalyviams, tačiau ir puiki galimybė įveikti scenos baimę, išmokti priimti kritiką iš mokytojų ir kitų dalyvių.

Popietės akimirkos

Sakoma, jog yra dviejų tipų kalbėtojai — tie, kurie prieš savo kalbą nervinasi, ir tie, kurie meluoja, kad nesinervina. Taigi, dalyvaudama šiame renginyje aš taip pat nervinausi, tikiu, jog kiekvienas iš dalyvių jautė nerimą, tik galbūt kai kuriems geriau sekėsi jį nuslėpti. Mano nuomone, nedidelis jaudinimasis prieš svarbias kalbas nėra taip jau blogai. Priešingai, tai priverčia atsakingiau žiūrėti į savo darbą ir išmokti susikonsultuoti. Žinoma, įtampa neturėtų tapti problema, nes tokio pobūdžio renginiuose svarbiausia nepamiršti, jog pagrindinis tikslas yra mėgautis savo kalbėjimu, nepersistengti ir nebausti savęs už klaidas. Juk poezija — tai būdas išreikšti save, o klausytojui ji mieliausia tada, kai sklinda iš širdies, kai skaitantysis supranta ir sugeba perteikti posmuose užkoduotą jausmą.

Visų V. Šekspyro popietės dalyvių pasirodymai privertė mane džiaugtis. Džiaugiausi už jų begalinį atsidavimą ir pastangas, džiaugiausi akimirka ir mintyse dėkojau, jog dalinasi jiems patinkančiais kūriniais.

Sėdėdama ir laukdama savo pasirodymo aš susimąščiau, jog galbūt mes jaudinamės ne dėl to, jog bijome būti išjuokti, tačiau dėl to, jog nenorime likti nesuprasti. Manau, jog ir šiame renginyje labiausiai mes troškome ne padėkos rašto, kuris, žinoma, sukelia džiugesį, pasididžiavimą savimi, o priversti žiūrovą susimąstyti. Kiekvienas V. Šekspyro eilėraščių

Popietės dalyviai

siunčia mums žinutę, tik ji ne iš karto pastebima. Jeigu poeziją sakantis žmogus tikrai nuoširdžiai ruošėsi ir išnarstė kiekvieną eilėraščio giją, jis sieks perteikti tą patį jausmą.

Apibendrindama norėčiau pasakyti, jog, mano nuomone, tokie renginiai turėtų būti organizuojami dažniau, nelaukiant poetų jubiliejų.

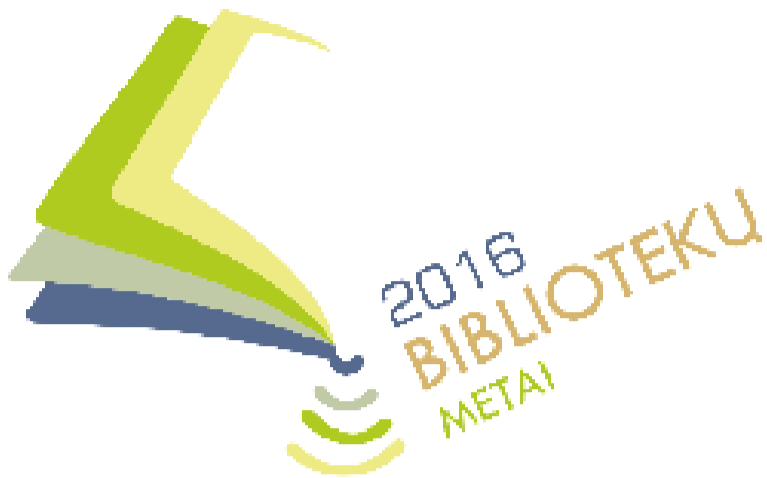

Šokis Šekspyriui

Tai yra visapusiškai naudingas dalykas, nes ugdoma asmenybė, mokoma susidoroti su scenos baime bei atsižvelgti į pastabas, stiprėja mokytojų ir mokinių ryšys, pasitikėjimas. Žinoma, labiausiai padėkoti reiktų organizatoriams — žmonėms, kurie patys imasi iniciatyvos, sugeba užburti aplinkinius gera nuotaika bei pozityvu. Gyvenimas mokykloje tampa įdomus.

Greta Vilkišiūtė, 1a

2016-ji paskelbti Bibliotekų metais

LR Seimas 2016-uosius metus paskelbė Bibliotekų metais. Toks sprendimas priimtas, atsižvelgiant į mažėjančių knygų perkamumą ir skaitymą Lietuvoje.

Gimnazijoje bibliotekų metus pradėjome balandžio 23-ąją, Pasaulinę knygos ir autorių teisių dieną. Ši diena visiems priminė apie skaitymo kultūrą ir tradiciją, raštingumo, pažinimo svarbą, pagarbą knygai ir kūrėjui. Paminėjome V. Šekspyro 400-ąsias mirties metines. Taip pradėjome nacionalinę bibliotekų savaitę. Kiekvieną savaitės dieną bibliotekoje vyko įvairūs renginiai. III klasių gimnazistai kartu su lietuvių kalbos mokytojomis Sigita Misevičienė ir Sandra Valentienė stebėjo Trakų viešojoje bibliotekoje „Knygos teatro“ spektaklį „Prabangos“ pagal Jurgio Savickio novelę. 7c, 6d klasių mokiniai gimnazijos informaciniame centre dalyvavo pamokoje „Informacijos pateikimas ir perdavimas“ mokėsi sukurti ir perskaityti QR kodus. QR yra angliško pavadinimo Quick Response code (greito atsako kodas) trumpinys. 5 c klasės mokiniai kartu su klasės vadove Dalia Šostakiene stebėjo ir aptarė nuotaikingą filmą apie emocijas „Išvirškšcias pasaulis“.

Mieli „Klaustuko“ skaitytojai!

*Jurginų ugnys jau sudegino rugsėjus...
Balti plaukai —tikriausiai nuo kreidos...
Ir vis atrodo, kad kažko nespėjau
Lig paskutinės pamokos...*

Dar antikoje žinotas posakis: ko dievai neapkenčia, tą paverčia mokytoju. 41-erius metus buvau paversta, o gal pati pasiverčiau. Ar galėsiu būti ne mokytoja — nežinau. Tik žinau, ką sako vyresni už mane: daug lengviau įveikti laiko trūkumą, negu jo perteklių.

Dėkoju „Klaustuko“ žurnalistams — per 21-erius metus jų būta 257! Dėkoju kolegoms mokytojams ir gimnazijos administracijai — nerasite tokio žmogaus, kurio vardo pavardės nebūtų paminėjęs „Klaustukas“, o dažnas pats rašė, ragino savo mokinius.

Dėkoju ir gimnazijos mokinių tėveliams (visų kartų!), kad skaitėte mūsų laikraštį, o retkarčiais ir pareikšdavote savas mintis.

Visai gimnazijos bendruomenei norėčiau palinkėti sėkmės. Bėkit nuo liūdesio. Nejstrikit smulkmenose. Nepaskęskit apkalbų liūne. Jauskit šalia esančio artumą.

Gegužės 7-ąją, Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną, bibliotekoje ir informaciniame centre surengėme temines klases valandėles, kuriose dalyvavo 8b (klasės vadovė Danuta Debesienė) ir 6d (pavadojanti klasės vadovė Jolanta Misiūrienė) klasių mokiniai. Prisiminėme istoriją - knygnešių laikus, 1864-uosius, 1904-uosius, po to persikėlėme į 1980-uosius, pasižiūrėjome dokumentinį filmą „Pogrindžio spaustuvė. Laisvo žodžio jėga“ ir sugrįžome į šiuolaikinį pasaulį – susipažinome, kaip dabar spausdinamos knygos.

Taip pat gimnazijos informaciniame centre vyko integruota dailės, profesinio orientavimo bei knygos istorijos pamoka „Knygos įrišimo menas“. Dailės ir technologijų mokytojos Loreta Makarevičienė, Rasa Kondrotienė padėjo organizuoti kūrybines dirbtuves gimnazistams. Pamokoje dalyvavo Vilniaus technologijų ir dizaino kolegijos grafinio dizaino studentė Lina Lukšaitė, kuri pademonstravo mokiniams, kaip patiems pasigaminti (įrišti, apipavidalinti) knygą. Darbo metu vyko neformalus bendravimas apie menų studijas, Lina supažindino gimnazistus su menų studijų srities stojimo reikalavimais, atsakė į klausimus. Pabaigę darbus planuoja me surengti mokinių pagamintų knygų parodą bibliotekoje.

Gegužės 17 dieną Trakų viešosios bibliotekos darbuotojos pakvietė mūsų III klasių gimnazijos mokinius ir jų mokytoją Sigitą Misevičienę bei bibliotekos vedėją Rimą Gudanavičienę pasižiūrėti spektaklį „Bevardė“. Spektaklis apie savęs paieškas bei kertinius gyvenimo momentus, kuomet po truputį tolstant saugiam vaikystės uostui tenka savęs paklausti: „Kas aš? Kur aš? Ir kodėl?“

Šie mokslo metai baigiasi, bet renginiai, skirti Bibliotekų metams, toliau vyks ir kvies visus lankytis gimnazijos bibliotekoje ir informaciniame centre.

Informacinio centro vedėja Laima Lukšienė

Kolegėms lituanistėms: „Imkite ant rankų būsimąjį lietuvių kalbos laiką ir jį laikykite“ (Just. Marcinkevičius). Kurkit save. Visada kurkit save — įgykit naujų spalvų, naujų emocijų atspalvių.

Gimnazijai ir „Klaustukui“ linkiu: būkite ant bangos!

O šiandien dar siaudžia paukščių simfonijos. Pati gamta siunčia optimizmo, be kurio vargiai išvertume šį pasaulį.

Visada Jūsų — lietuvių kalbos mokytoja ir „Klaustuko“ vadovė Birutė Paltanavičienė

Redakcija: Vaidilė Gaižauskaitė, Aurelija Kacelavičiūtė, Evelina Butrimavičiūtė, Greta Vilkišiūtė, Daumantas Juknevičius.

Bendradarbė Irena Levanavičienė.

„Klaustuko“ vadovė Birutė Paltanavičienė.

Maketavo Irena Levanavičienė.

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su „Klaustuko“ vadovės mintimis.